

E. Pohorska-Kleja, M. Zielińska

Sanok, st. 56, gm. loco, woj.
krośnieńskie, AZP 113-78/98

Informator Archeologiczny : badania 25, 49

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Sanok, st. 56
gm. loco, woj. krośnieńskie
AZP 113-78/98

Państwowa Służba Ochrony Zabytków
w Krośnie

Badania prowadziły E. Pohorska-Kleja i M. Zielińska. Osada ze środkowej epoki brązu.

*Literatura: *Materiały i sprawozdania...*, s. 159-161.

Siedleczko, st. 4
gm. Wągrowiec, woj. pilskie
AZP 43-31/31

Państwowa Służba Ochrony Zabytków
w Pile

Badania prowadziła mgr Mirosława Dernoga. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Pile. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej.

Kontynuowano badania z 1986 r. Stanowisko zlokalizowane na polu uprawnym rolnika P. Gruchały niszczone jest głęboką orką. Uchwycono wschodni skraj cmentarzyska. Przebadano 1,5 ara powierzchni i wyeksplorowano 22 groby popielnicowe, w tym 2 z obstawą kamienną. Poszczególne groby liczyły od 2-5 popielnic z kośćmi, wyposażone były na ogół w liczne przystawki. Najbogatszy grób nr 16 zawierał 5 popielnic z kośćmi oraz 25 przystawek. Przystawki często ułożone były warstwowo. Tylko w popielnicy z grobu 11 znaleziono szpilę brązową, pozostałe groby były w zupełności pozbawione brązów.

Łącznie w trakcie dwóch sezonów wykopaliskowych odkryto 56 grobów ciepłopalnych. Wiek cmentarzyska określa się na IV-V okres epoki brązu.

Badania będą kontynuowane.

Stęgosz, st. 17
gm. Żerków, woj. kaliskie
AZP 60-33/71

Pracownie Konserwacji Zabytków
w Poznaniu Spółka z o. o. Pracownia
Naukowo-Badawcza

Badania prowadził mgr Andrzej Krzyszowski (autor sprawozdania), przy współpracy mgr mgr E. Krause, P. Śniadego, R. Chodór i studentów archeologii Instytutu Prahistorii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu A. Sobuckiego i T. Stępnika. Finansowane przez Zielonogórski Zakład Górnictwa Nafty i Gazu w Zielonej Górze — Dział Zagospodarowania Złóż w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Ślad osadniczy kultury pucharów lejkowatych(?), osada kultury łużyckiej z późnej epoki brązu, cmentarzysko kultury pomorskiej z okresu halsztackiego D — okresu lateńskiego B, ślady osadnicze: z okresu wczesnego średniowiecza (poł. XIII w.) i okresu nowożytnego (k. XVIII-pocz. XX w.).

Stanowisko zostało odkryte w czasie badań powierzchniowych późną wiosną 1991 r. Fizjograficznie położone jest w obrębie małej doliny wykształconej, wykorzystanej przez bezimienny ciek wodny, na stoku, w odległości ok. 50 m na wschód od utwardzonej drogi polnej prowadzącej do szosy Radlin-Pawłowice (naprzeciw budynku mieszkalnego Stęgosz 118, w obrębie działki rolniczej wsi Stęgosz nr 106-107). Znajduje się na terenie inwestycji przemysłowej, związanej z zagospodarowaniem złoża gazu ziemnego Radlin-m. Chrzan. W wyniku prowadzonych tam prac ziemnych obszar stanowiska zostałby w części centralnej całkowicie zniwelowany ułożeniem rurociągu gazowego, którego przebieg warunkował lokalizację i wielkość założonych 2 wykopów badawczych.